

Arrest

nr. 270 157 van 21 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 29 september 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 7 oktober 2021 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraans staatsburger en bent u geboren en getogen in de hoofdstad Teheran. Op 11 juni 2018 deed u een eerste verzoek om internationale bescherming. U bent getrouwd met E.S. (...) die nog steeds in Teheran verblijft. Jullie hebben geen kinderen. In het jaar 1388 (Perzische kalender, stemt overeen met maart 2009/maart 2010 volgens onze kalender) nam u één keer deel aan een betoging. U werd geslagen met een matrak en uw auto raakte beschadigd. Er waren geen verdere gevolgen voor u en u nam daarna nooit meer deel aan een manifestatie. U studeerde gedurende enkele jaren aan de universiteit. U maakte uw studies niet af en begon te werken. Tijdens uw

studies kwam u in contact met studenten die het islamitisch geloof afvallig waren. U dacht hierover na, begon de koran te lezen en uiteindelijk besefte u dat de islam niet de juiste religie is. U gelooft niet meer in de islam maar u bent van mening dat er wel een God bestaat. U wilde andere jongeren tot ditzelfde inzicht laten komen. Samen met twee gelijkgezinde vrienden, Behnam en Masood, organiseerde u samenkomsten in het park waar jullie spraken over religie. Jullie startten hiermee ongeveer drie jaar voor uw vertrek. Gemiddeld namen er zo'n 15 tot 25 personen deel aan de meetings, allen kennissen van Masood. Jullie maakten ook pamfletten en verspreidden die tijdens de bijeenkomsten onder de leden van de groep. Op een ochtend werd u gebeld door Behnam die u iets wilde vertellen, maar niet via de telefoon. Jullie ontmoetten elkaar diezelfde namiddag en Behnam vertelde u dat Masood enkele dagen daarvoor, met name op 12 farvardin 1397 (1 april 2018) gearresteerd was. Ze hadden die dag een afspraak en toen Masood niet kwam opdagen was Behnam naar zijn woning gegaan. Voor zijn huis zag hij echter een wagen met een nummerplaat van de Ettela'at (geheime dienst) en agenten die binnen en buiten gingen met documenten. U besliste meteen om Teheran te verlaten en Behnam vertelde u dat hij misschien hetzelfde ging doen. Diezelfde nacht sprak u met uw echtgenote en de volgende dag vertelde u alles aan uw werkgever die u meteen toestond om verlof te nemen. Die avond verliet u Teheran samen met uw echtgenote en met medeweten van uw vader. U ging naar het buitenverblijf van uw vader in het Noorden van het land. Uw vader en vrouw raadden u aan om Iran te verlaten, hetgeen u ook deed. Op 3 juni 2018 reisde u legaal per vliegtuig, met uw eigen paspoort en een Schengen visum, vanuit de Imam Khomeini luchthaven in Teheran naar België. Hier aangekomen reisde u verder naar Nederland waar u een drietal dagen verbleef bij een vriend van uw vader alvorens naar België terug te keren. Toen u in Nederland was, op 16 khordad 1397 (6 juni 2018), vernam u van uw vader en van de zus van Behnam dat hij was gearresteerd in de stad Tabriz. Uw vader en uw echtgenote werden ook twee keer meegenomen voor ondervraging, maar ze werden niet vastgehouden. De autoriteiten hadden aan uw vader gezegd dat u een ongelovige was en propaganda maakte tegen de religie. Ze beschuldigden u ook van de verkoop van drugs. Op 4 aban 1397 (26 oktober 2018) werd u gebeld door de zus van Behnam die u vertelde dat Masood was overleden en dat hij al begraven was. In geval van terugkeer naar Iran vreest u vervolging door uw autoriteiten. Bijkomend haalde u aan dat u lijdt aan diabetes waarvoor u behandeld wordt met een insulinepomp. Ten gevolge van uw diabetes zou u kampen met geheugenproblemen.

Ter staving van uw verklaringen legt u volgende documenten voor: uw paspoort afgeleverd op 17 januari 2017 met Schengen visum dd. 29 mei 2018, uw shenasnameh, uw nationale kaart, een militaire kaart waaruit blijkt dat u vrijgesteld was wegens medische redenen, een vliegticket en treintickets alsook een aantal handgeschreven teksten over religie. Na het persoonlijk onderhoud legde u nog een inventaris voor van literatuur over religie welke u hebt opgeslagen op uw smartphone en een tekst over de islam.

Op 22 april 2020 werd door het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen geloof werd gehecht aan uw bewering dat u in Iran propaganda verspreidde tegen de islam en daarvoor vervolgd zou worden door uw autoriteiten. Daarnaast wisten uw verklaringen over uw gewijzigde geloofsovertuiging, u zou wel nog in God geloven maar niet meer in de Islam, niet geheel te overtuigen. U diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op de Raad haalde u bijkomend aan dat u verwesterd bent en legde u volgende nieuwe documenten met vertaling voor: een volmacht die u hebt gegeven aan uw vader, een convocatie, een arrestatiebevel, een Iraans medisch attest waarin gesteld wordt dat u in behandeling was voor problemen met uw korte termijn geheugen en een Belgische medisch attest waarin een endocrinoloog verklaart dat u lijdt aan diabetes en dat er in Iran tevens werd vastgesteld dat u problemen hebt met uw korte termijn geheugen. Op 10 november 2020 werd de beslissing van het CGVS door de Raad bevestigd.

Op 14 december 2020 deed u een tweede verzoek om internationale bescherming. U hield vast aan uw oorspronkelijke vluchtmotieven en verklaarde dat u nog steeds gezocht werd door de Iraanse autoriteiten. U voegde toe dat u zich ondertussen had aangesloten bij de Getuigen van Jehova. U zou hun activiteiten online volgen omdat er geen fysieke diensten konden plaatsvinden wegens de Covid pandemie. Daarnaast voerde u propaganda via facebook en Instagram. Via uw sociale media zijn uw familie en de Iraanse autoriteiten op de hoogte geraakt van uw bekering en uw ouders hebben u bedreigd met de dood. Uw echtgenote zou eveneens de online diensten volgen vanuit Iran. U stelde voorts dat uw Instagram en facebook account ongeveer acht maanden geleden geblokkeerd werden en dat u een nieuw facebook profiel hebt moeten aanmaken. U herhaalde verder dat u niet akkoord bent met de vorige beslissing en stelt dat u niet alles grondig kon uitleggen en u vroeg zich af of de tolk wel alle Iraanse uitdrukkingen correct heeft doorgegeven aan de ambtenaar. Tot slot verwees u naar uw gezondheidsproblemen. U kampt met diabetes, hoge bloeddruk en hoge cholesterol waarden. Ter staving van uw verzoek legde u twee brieven voor van Belgische staatsburgers die bevestigen dat u de bijbel bestudeert en deelneemt aan Zoom meetings en prints van bedreigende reacties op Instagram.

Op 12 april 2021 werd uw verzoek door het CGVS niet ontvankelijk verklaard. Er werd onder meer geoordeeld dat u niet aannemelijk had gemaakt dat uw verklaringen over uw nieuwgevonden religie ingegeven zijn door een gefundeerde, oprechte religieuze overtuiging en niet louter door opportunisme. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 19 juli 2021 deed u een derde verzoek om internationale bescherming. U bleef opnieuw vasthouden aan uw oorspronkelijke vluchtredenen. U voegde toe dat u ondertussen veroordeeld bent in Iran en de doodstraf zal krijgen. Aangaande uw religie stelde u dat u nog steeds lid bent van de Getuigen van Jehova en dat u vier keer samen met andere leden bidt en leest. U herhaalde dat uw familie u bedreigd heeft omwille van uw nieuw gevonden geloof. Tot slot verwees u opnieuw naar uw gezondheidsproblemen. U kampt met stress, bloeddrukproblemen, hoge cholesterolwaarden en concentratieproblemen. Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: een kopie van een vonnis van de Revolutionaire Rechtbank dd. 17 mei 2021 dat door uw echtgenote werd doorgestuurd via WhatsApp.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoeken om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoede kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. In het kader van uw eerste verzoek haalde u aan dat u problemen hebt met uw korte termijngeheugen doordat u lijdt aan diabetes waarvoor u behandeld wordt met een insulinepomp. In het kader van uw huidig verzoek verklaart u dat u kampt met stress en concentratieproblemen maar u legt geen medische attesten voor (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 12).

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband moet vooreerst benadrukt worden dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw bewering dat u in Iran propaganda verspreidde tegen de islam en daarvoor vervolgd zal worden door uw autoriteiten. Daarnaast wisten uw verklaringen over uw gewijzigde geloofsovertuiging, u zou wel nog in God geloven maar niet meer in de Islam, niet geheel te overtuigen. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep door de RvV bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in. Uw tweede verzoek werd door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard en u diende hiertegen geen beroep in.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit de verklaringen over uw vluchtrelaas dat u in het kader van uw eerdere verzoeken hebt uiteengezet, met name dat er een vonnis gevelde is door de Revolutionaire Rechtbank en dat u veroordeeld bent, moet worden beklemtoond dat uw vorige verzoeken door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 16 en 18). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets wat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

De door u voorgelegde kopie van een vonnis van kamer 15 van de Revolutionaire Rechtbank dd. 17 mei 2021 kan aan deze beoordeling niets wijzigen. Vooreerst dient opgemerkt dat documenten enkel het vermogen hebben om geloofwaardige verklaringen te ondersteunen hetgeen hier niet het geval is.

Daarnaast ontbreekt in de hoofdding telkens de eerste letter van het woord 'revolutionaire' (zie vertaling stuk 1 in groene map). Voorts wordt er in het vonnis vermeld dat u de meetings (om het atheïsme te promoten) elke avond bij iemand thuis organiseerde om niet betrappt te worden. Op het CGVS verklaarde u echter dat de meetings steeds plaatsvonden in open lucht, met name bossen en parken in Teheran (notities persoonlijk onderhoud eerste verzoek dd. 10.01.2019, p. 9 en 10). Tot slot blijkt uit de informatie van het CGVS dat er veel valse juridische documenten uit Iran in omloop zijn. Voor politieke rechtszaken is het tevens zeer moeilijk om aan gerechtelijke documenten te geraken. Vaak worden deze documenten niet overhandigd. Dit komt omdat politieke zaken meestal voor de Revolutionaire rechtbanken worden berecht en deze onder controle en invloed staan van de veiligheidsdiensten. Zelfs vonnissen worden maar zelden overhandigd. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen enkele bewijskracht worden toegekend aan de door u voorgelegde kopie van een vonnis van de Revolutionaire Rechtbank.

Over uw verklaarde gewijzigde geloofsovertuiging (Verklaring Volgend verzoek, vraag 16) werd in het kader van uw tweede verzoek reeds geoordeeld dat dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw verklaringen ingegeven zijn door een gefundeerde, oprechte religieuze overtuiging en niet louter door opportunisme. U legde hierover geen bijkomende inhoudelijke verklaringen af en legde geen nieuwe documenten voor. Het gegeven dat u louter en alleen vasthoudt aan uw eerder aangehaalde motieven is niet van dien aard om de voorgaande beoordelingen in een ander daglicht te plaatsen.

Uw medische problemen werden reeds besproken in het kader van uw twee vorige verzoeken (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 12). Er dient nog eens herhaald dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

"-Schending van de artikelen 48/2 t.e.m. 48/7 en schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout.

- Schending van art. 1, sectie A, §2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951."

Verzoeker betoogt:

"Ten onrechte weigerde het CGVS om het nieuw verzoek van verzoeker ontvankelijk te verklaren.

Het CGVS stelt verkeerdelijk dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

In tegenstelling tot hetgeen het CGVS heeft beslist, bracht verzoeker wel degelijk voldoende en ernstige nieuwe elementen aan waaruit blijkt dat er in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève dd. 28/07/1951 bestaat.

Verzoeker loopt wel degelijk gevaar in Iran."

Vervolgens doet verzoeker gelden:

“Ten eerste verklaarde verzoeker dat hij van zijn echtgenote in Iran telefonisch vernomen had dat zijn leven nog steeds in gevaar is in Iran en dat hij in de huidige omstandigheden nog steeds niet kan terugkeren naar zijn herkomstland gezien zijn veiligheid niet gegarandeerd is.

Zoals verzoeker n.a.v. zijn eerste en tweede verzoek reeds had aangehaald, herhaalde hij in het kader van zijn derde verzoek dd. 19 juli 2021 dat de problemen waarvoor hij Iran in 2018 had verlaten, nog steeds bestaan.

Het verzoek van verzoeker is gebaseerd op het feit dat hij vreest in Iran het slachtoffer te zullen worden van vervolgingen door de autoriteiten omwille van zijn anti-islamitisch engagement, meer bepaald omdat hij tijdens illegale bijeenkomsten islamkritische standpunten had ingenomen.

Tijdens zijn studententijd was verzoeker geïntrigeerd geraakt door islamkritische literatuur.

Hij had een praatgroep opgericht waarin hij met gelijkgezinden politieke en religieuze onderwerpen besprak.

De onderwerpen waarover werd gedebatteerd in de groep en de standpunten die de groepsleden innamen, gingen in tégen het Iraanse regime van de Ayatollahs en tégen de Islam.

Om onder de radar van de autoriteiten te kunnen blijven functioneren, was de groep 'naar de buitenwereld' toe gekend als een oud-studentenclub die bijeenkwam om te debatteren tijdens een picknick.

In april 2018 was verzoekers vriend Masood, eveneens lid binnen de praatgroep, plotseling gearresteerd na een inval van de autoriteiten bij hem thuis.

Verzoeker vernam intussen dat Masood om het leven is gekomen.

Bij een terugkeer naar Iran, vreest verzoeker dat de autoriteiten ook met hem zullen afrekenen als reactie op zijn politieke activiteiten en zijn openlijke kritiek op het Iraanse regime en vooral op de Islam.

Tijdens zijn verblijf in België bekeerde verzoeker zich tot de Getuigen van Jehova.

Via zijn sociale media waren verzoekers ouders alsook de Iraanse autoriteiten op de hoogte geraakt van zijn bekering.

Verzoeker kreeg doodsbedreigingen van zijn eigen familie.

De enige persoon in Iran met wie verzoeker nog contact is blijven houden, is zijn echtgenote.

Het was zijn echtgenote die verzoeker telefonisch op de hoogte heeft gebracht dat de Revolutionaire Rechtbank hem op 17 mei 2021 tot de maximumstraf heeft veroordeeld omdat hij de Islam in diskrediet heeft gebracht.

Op basis van de uiteenzetting die verzoeker heeft gegeven bij de diensten van DVZ op 11 augustus 2021, staat het vast dat verzoeker in Iran geen veilig leven meer zal kunnen hebben.

(...)

Volgens verzoeker staat het vast dat het CGVS de weigeringsbeslissing dd. 14 september 2021 uitsluitend heeft genomen omdat zijn vorige verzoeken dd. 11 juni 2018 en dd. 14 december 2020 reeds waren afgewezen.

In het kader van zijn derde verzoek dd. 19 juli 2021 heeft verzoeker zijn volste medewerking verleend aan de dossierbehandelaar door eerlijk op alle hem gestelde vragen een waarheidsgetrouw antwoord te geven: met name over zijn leven in België als lid van de Getuigen van Jehova; over zijn moeilijkheden met zijn eigen familie van wie hij doodsbedreigingen heeft gekregen n.a.v. zijn bekering tot Getuige van Jehova en over het recente vonnis van de Revolutionaire Rechtbank in Iran dat hem de maximumstraf heeft opgelegd wegens belediging van de Islam.

Verzoeker vraagt Uw Raad om cfr. art. 57/6/2 Vw. de nieuwe elementen in aanmerking te willen nemen en het administratief dossier te willen terugsturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek.”

Tevens betoogt verzoeker:

“Ten tweede heeft verweerder geen, minstens onvoldoende rekening gehouden met het door verzoeker bijgebrachte nieuwe stuk, minstens werd het nieuwe stuk onvoldoende naar waarde geschat.

Het door verzoeker voorgelegde nieuwe stuk had nochtans wel degelijk een nieuw licht op zijn dossier geworpen.

Verzoeker legde met name voor:

1) Een vonnis dd. 17/05/2021 van de Revolutionaire Rechtbank – afdeling 15.

Uit dit recente stuk kan worden afgeleid dat verzoekers feitenrelaas wel degelijk correct is.

Het door verzoeker voorgelegd stuk toont aan dat zijn vrees om het slachtoffer te zullen worden van vervolgingen bij een eventuele terugkeer naar Iran wel degelijk ernstig dient te worden genomen.

Er zal steeds een permanent gevoel van onveiligheid blijven bestaan in hoofde van verzoeker.

Het CGVS heeft ten onrechte geen grondig onderzoek gevoerd van het door verzoeker voorgelegd document.

Het door verzoeker voorgelegd document bevat wel degelijk meer dan voldoende gegevens waaruit blijkt dat het feitenrelaas van verzoeker wel degelijk waarheidsgetrouw is en dat een terugkeer naar Iran is uitgesloten.

Volgens verzoeker staat het vast dat het CGVS de weigeringsbeslissing dd. 14 september 2021 - louter heeft genomen omdat zijn vorige verzoeken dd. dd. 11 juni 2018 en dd. 14 december 2020 reeds waren afgewezen.

Ter gelegenheid van zijn nieuw verzoek dd. 19 juli 2021 legde verzoeker nochtans nieuwe en overtuigende elementen voor, dewelke hij van zijn echtgenote recent via Whatsapp vanuit Iran had ontvangen en dewelke wel degelijk een nieuw licht kon werpen op zijn dossier.

Het CGVS tracht ten onrechte de authenticiteit van het door verzoeker voorgelegde stuk in vraag te stellen, onder het voorwendsel dat er veel valse juridische documenten uit Iran in omloop zouden zijn.

De toelichting die verzoeker op 11 augustus 2021 heeft gegeven aangaande de nieuwe informatie die hij van zijn echtgenote via Whatsapp had verkregen vanuit Iran en die hij heeft aangewend ter gelegenheid van de indiening van zijn nieuwe aanvraag, is wel degelijk aannemelijk en niet a-priori ongeloofwaardig zoals door het CGVS ten onrechte wordt aangenomen.

Het CGVS geeft blijk van (een schijn) van vooringenomenheid door er a-priori van uit te gaan dat Iraanse gerechtelijke documenten (zonder onderscheid), per definitie onbetrouwbaar zouden zijn om reden dat deze vaak niet zouden overhandigd worden.

Verzoeker wenst te volharden dat het vonnis van de Revolutionaire rechtbank houdende een veroordeling van verzoeker tot de maximumstraf wel degelijk een authentiek stuk betreft en waarheidsgetrouwe informatie bevat.

Verzoeker blijft van mening dat er geen grondig onderzoek is gevoerd naar de echtheid van het voorgelegde document.

De toelichting die verzoeker heeft gegeven aangaande het vonnis dat verzoeker heeft aangewend ter gelegenheid van de indiening van zijn nieuwe verzoek, is wel degelijk aannemelijk en niet a-priori ongeloofwaardig zoals door het CGVS ten onrechte wordt aangenomen.

(...)

Het is duidelijk dat het CGVS geen, minstens onvoldoende onderzoek heeft verricht naar de door verzoeker voorgelegde nieuwe elementen en zich ten onrechte verschuilt achter de reeds genomen weigeringsbeslissingen dd. 22 april 2020 en dd. 14 december 2020 van het CGVS inzake verzoekers vorige asielaanvragen.

Noch uit het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS alle haar ter beschikking zijnde middelen heeft aangewend om na te gaan of de door verzoeker aangehaalde nieuwe elementen en voorgelegde stukken (vonnis rechtbank) al dan niet correcte informatie bevatten aangaande zijn asielrelaas.

Het is duidelijk dat het CGVS i.c. de bepalingen inzake de gedeelde bewijslast miskent.

Het besluit van het CGVS is minstens voorbarig.

De door verzoeker voorgelegde nieuwe elementen waren overtuigend genoeg.

Het voorgelegd nieuw stuk vormde minstens een begin van bewijs, dat in het kader van een grondiger onderzoek terzake, wel degelijk nuttige gegevens m.b.t verzoekers moeilijkheden had kunnen verschaffen.

Bewijslast:

(...)

Noch uit het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS alle haar ter beschikking zijnde middelen heeft aangewend om na te gaan of de nieuwe door verzoekster aangehaalde elementen al dan niet verifieerbare informatie bevatten aangaande haar problemen.

Voordeel van de twijfel:

(...)

In casu bestaat er geen ernstige reden om dit voordeel van de twijfel niet te verlenen aan verzoeker.”

Voorts geeft verzoeker aan:

“Tenslotte geeft het CGVS blijk van misvatting van verzoekers verklaringen en tegelijk van onderschatting van zijn persoonlijke problemen.

Zo duidt het CGVS het verzoeker ten onrechte ten kwade dat er in het Iraanse vonnis sprake was van anti-regerings - en anti-islam meetings bij iemands thuis, daar waar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS (n.a.v. zijn eerste verzoek) had gesproken over meetings die in open lucht, met name in bossen en parken, plaatsvonden.

Verzoeker kan hierop alleen maar repliceren dat hij geen vat heeft op de door de Iraanse autoriteiten gegeven feitenvoorstelling noch op de hem (in het vonnis) ten laste gelegde feiten door de Iraanse autoriteiten.

De gerechtelijke procedure waarin verzoeker werd beschuldigd van anti- Islamitische activiteiten, werd gevoerd bij afwezigheid van verzoeker.

Het recente Iraanse vonnis dd. 17/05/2021 was bij verstek uitgesproken.

Volgens verzoeker deinzen de Iraanse autoriteiten er niet voor terug om de gebeurtenissen anders (of erger) voor te stellen en hem van diverse feiten vals te beschuldigen om op die manier met hem af te rekenen.

Het CGVS heeft de moeilijkheden die verzoeker wel degelijk kent, fout ingeschat.

Sinds de recente uitspraak van de Revolutionaire rechtbank, weet verzoeker dat bij een terugkeer naar Iran, zijn persoonlijke situatie aldaar uitzichtloos zal zijn.

Ondanks zijn moeilijke levensomstandigheden in België, verkiest verzoeker dit -veilig- leven boven een terugkeer naar Iran. waar hij het risico loopt om een leven in angst te moeten leven.

(...)

De afgelegde verklaringen spreken voor zich en tonen afdoende aan dat de vrees van verzoeker om het slachtoffer te zullen worden van vervolgingen bij een eventuele terugkeer naar Iran wel degelijk ernstig dient te worden genomen.”

Verzoeker concludeert:

“Verweerder schendt duidelijk de motiveringsverplichting.

Er kan geen enkele twijfel bestaan over het feit dat verzoeker n.a.v. zijn tweede volgend verzoek wel degelijk bijkomende, nieuwe gegevens heeft voorgelegd aangaande zijn vrees voor vervolging.

Uit verzoekers relaas is gebleken dat hij wel degelijk voldoende, concrete en verifieerbare nieuwe elementen heeft gegeven die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling (cfr. art. 48/3 Vreemdelingenwet) of voor subsidiaire bescherming (cfr. art. 48/4 Vreemdelingenwet) in aanmerking komt.

Het is duidelijk dat het CGVS een manifeste beoordelingsfout heeft begaan.

Om de hierboven aangehaalde redenen dient derhalve de beslissing van 'niet-ontvankelijk verzoek - volgend verzoek' te worden vernietigd en het rechtsplegingsdossier terug verzonden te worden naar het CGVS opdat verzoeker minstens kan worden gehoord door het CGVS.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“- het beroep van verzoeker ontvankelijk en gegrond te verklaren,

- zodoende de beslissing dd. 14/09/2021 vanwege het CGVS gekend onder het nummer 1814916Y te willen vernietigen,

- verzoeker het statuut van vluchteling toe te kennen ; minstens hem het subsidiair beschermingsstatuut te verlenen,

- in ondergeschikte orde het rechtsplegingsdossier van verzoeker terug over te maken aan het CGVS voor bijkomend onderzoek.”

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet, hetwelk op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, te dezen zou (kunnen) zijn geschonden. De schending van dit artikel wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

Verder geeft verzoeker niet aan welke bepaling(en) van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet er volgens hem door de bestreden beslissing werd(en) geschonden. Waaruit deze schending zou bestaan, werkt hij evenmin uit.

Verzoeker preciseert ook niet welk(e) beginsel(en) van behoorlijk bestuur hij benevens de motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en de redelijkheidsplicht geschonden acht. Evenmin duidt hij waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. Verzoeker kan verder niet worden gevolgd waar hij betoogt dat uit de inhoud van de bestreden beslissing zou kunnen worden afgeleid dat verweerder vooringenomen was. Uit het loutere feit dat verweerder in de bestreden beslissing verwijst naar de tijdens verzoekers vorige verzoeken om internationale bescherming gedane vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen, problemen en vrees en uit het gegeven dat verweerder oordeelt dat het neergelegde nieuwe document, onder meer rekening houdend met de reeds tijdens de vorige verzoeken gedane vaststellingen en in combinatie met een aantal bijkomende vaststellingen, de nodige bewijswaarde ontbeert, kan zulks namelijk geenszins worden afgeleid. Evenmin blijkt zulks uit het gegeven dat verweerder in dit kader onder meer informatie hanteerde waaruit blijkt dat aan zulke documenten slechts een relatieve bewijswaarde kan worden gehecht. De commissaris-generaal gaat, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt, immers alle objectieve gegevens na die hij nodig heeft om zijn beslissing te kunnen nemen. Bij de beoordeling van de zaak houdt hij rekening met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij en vaststellingen gedaan tijdens vroegere verzoeken om internationale bescherming. Geen enkele wetsbepaling verbiedt dat, in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere verzoeken om internationale bescherming bekend waren. Verzoeker brengt voor het overige geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.5. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het licht van de voormelde bepaling wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“In dit verband moet vooreerst benadrukt worden dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw bewering dat u in Iran propaganda verspreidde tegen de islam en daarvoor vervolgd zal worden door uw autoriteiten. Daarnaast wisten uw verklaringen over uw gewijzigde geloofsovertuiging, u zou wel nog in God geloven maar niet meer in de Islam, niet geheel te overtuigen. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep door de RvV bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in. Uw tweede verzoek werd door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard en u diende hiertegen geen beroep in.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit de verklaringen over uw vluchtrelaas dat u in het kader van uw eerdere verzoeken hebt uiteengezet, met name dat er een vonnis gevelde is door de Revolutionaire Rechtbank en dat u veroordeeld bent, moet worden beklemtoond dat uw vorige verzoeken door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 16 en 18). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets wat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

De door u voorgelegde kopie van een vonnis van kamer 15 van de Revolutionaire Rechtbank dd. 17 mei 2021 kan aan deze beoordeling niets wijzigen. Vooreerst dient opgemerkt dat documenten enkel het vermogen hebben om geloofwaardige verklaringen te ondersteunen hetgeen hier niet het geval is. Daarnaast ontbreekt in de hoofdding telkens de eerste letter van het woord ‘revolutionaire’ (zie vertaling stuk 1 in groene map). Voorts wordt er in het vonnis vermeld dat u de meetings (om het atheïsme te promoten) elke avond bij iemand thuis organiseerde om niet betrap te worden. Op het CGVS verklaarde u echter dat de meetings steeds plaatsvonden in open lucht, met name bossen en parken in Teheran (notities persoonlijk onderhoud eerste verzoek dd. 10.01.2019, p. 9 en 10). Tot slot blijkt uit de informatie van het CGVS dat er veel valse juridische documenten uit Iran in omloop zijn. Voor politieke rechtszaken is het tevens zeer moeilijk om aan gerechtelijke documenten te geraken. Vaak worden deze documenten niet overhandigd. Dit komt omdat politieke zaken meestal voor de Revolutionaire rechtbanken worden berecht en deze onder controle en invloed staan van de veiligheidsdiensten. Zelfs vonnissen worden maar zelden overhandigd. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen enkele bewijskracht worden toegekend aan de door u voorgelegde kopie van een vonnis van de Revolutionaire Rechtbank.

Over uw verklaarde gewijzigde geloofsovertuiging (Verklaring Volgend verzoek, vraag 16) werd in het kader van uw tweede verzoek reeds geoordeeld dat dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw verklaringen ingegeven zijn door een gefundeerde, oprechte religieuze overtuiging en niet louter door opportunisme. U legde hierover geen bijkomende inhoudelijke verklaringen af en legde geen nieuwe documenten voor. Het gegeven dat u louter en alleen vasthoudt aan uw eerder aangehaalde motieven is niet van dien aard om de voorgaande beoordelingen in een ander daglicht te plaatsen.

Uw medische problemen werden reeds besproken in het kader van uw twee vorige verzoeken (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 12). Er dient nog eens herhaald dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.”

Verzoeker slaagt er in het geheel niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Door andermaal te volharden in de problemen en vrees die hij reeds aanhaalde in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming en zijn verklaringen dienaangaande eenvoudigweg te herhalen en te bevestigen, doet verzoeker aan deze motieven namelijk op generlei wijze afbreuk. Dient immers te worden opgemerkt dat verzoeker zich te dezen beperkt tot het uiten van een aantal blote, niet-gestaafde en ongefundeerde beweringen. Het afleggen van dergelijke louter bijkomende verklaringen, die volledig in lijn liggen van en voortbouwen op de reeds eerder ongeloofwaardig bevonden verklaringen, kan niet worden beschouwd als een nieuw feit of element in de zin van de hoger aangehaalde bepaling en doet geenszins afbreuk aan de reeds tijdens de voorgaande verzoeken om internationale bescherming gedane vaststellingen.

Het door verzoeker neergelegde, nieuwe document, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, is ook geenszins van zulke aard dat dit afbreuk zou kunnen doen aan de reeds tijdens zijn voorgaande verzoeken gedane vaststellingen en/of de teloorgegane geloofwaardigheid van

zijn vermeende problemen in Iran en de beweerdelijk hieruit voortgesproten vrees zou kunnen herstellen. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat, in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, geenszins moet worden bewezen dat het betreffende document vals zou zijn om hieraan bewijswaarde te ontzeggen. Ook om andere redenen dan de bewezen valsheid kan er worden beslist om aan dit document geen bewijskracht toe te kennen. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker dit document slechts neerlegde in de vorm van een kopie. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, kan hieraan aldus geen bewijswaarde worden gehecht. Dat het betreffende stuk een kopie zou zijn van een authentiek, door een revolutionaire rechtbank uitgereikt vonnis, kan verder hoegenaamd niet worden aangenomen. In de bestreden beslissing wordt immers terecht opgemerkt dat in de hoofding van het document telkens de eerste letter van het woord 'revolutionaire' ontbreekt. Verzoeker betwist deze vaststelling niet. Daarenboven strookt de inhoud van het vonnis, zoals met reden wordt aangegeven in de bestreden beslissing, niet met verzoekers verklaringen. Verzoeker gaf immers aan dat de bijeenkomsten steeds zouden hebben plaatsgevonden in open lucht, in bossen en parken, terwijl deze volgens het vonnis elke avond bij iemand thuis zouden zijn georganiseerd om het risico op betrapping te vermijden. Met de blote en ongefundeerde bewering dat de Iraanse autoriteiten de zaken mogelijks anders en erger hebben voorgesteld en dat hij geen vat heeft op de voorstelling vanwege deze autoriteiten, biedt verzoeker voor deze discrepantie geen aannemelijk uitleg en ontkracht hij deze niet. Er kan immers niet worden ingezien waarom het nuttig zou zijn voor de autoriteiten om ten onrechte aan te geven en/of waarom het als erger zou kunnen worden beschouwd dat de meetings bij iemand thuis werden georganiseerd in plaats van in de openbaarheid. Bijkomend kan in dit kader overigens worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat de autoriteiten, zo zij werkelijk zinnens waren om verzoeker bij verstek te straffen, hiermee dermate lang zouden hebben gewacht en verzoeker slechts drie jaar na diens vertrek uit zijn land van herkomst zouden hebben laten veroordelen voor een revolutionaire rechtbank. Verder blijkt uit de informatie zoals gehanteerd door verweerder duidelijk dat corruptie in Iran wijdverbreid is, dat er veel valse juridische documenten in omloop zijn en dat documenten zoals het neergelegde vonnis daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kunnen worden verkregen, hetgeen de bewijswaarde van het neergelegde vonnis eveneens ondermijnt. Dit geldt nog des te meer nu uit deze informatie blijkt dat dergelijke vonnissen in werkelijkheid slechts zelden worden overhandigd. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat aan zulke documenten hoe dan ook hoogstens een ondersteunende bewijswaarde kan worden gehecht, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen zij echter geenszins volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van een relaas te herstellen.

Door zijn verklaringen inzake zijn gewijzigde geloofsovertuiging en de beweerdelijk hieruit voortgesproten problemen en vrees, verklaring die hij reeds aflegde in het kader van zijn vorige, tweede verzoek om internationale bescherming, andermaal eenvoudigweg te herhalen en hierin te volharden, doet verzoeker verder op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, in de bestreden beslissing opgenomen motieven inzake deze verklaringen. Verzoeker legde in dit kader in zijn voorliggende, derde verzoek om internationale bescherming, geen bijkomende inhoudelijke verklaringen af en legde hieromtrent ook geen nieuwe documenten voor. Het gegeven dat hij louter en alleen vasthoudt aan deze eerder aangehaalde asielmotieven, is, zoals terecht wordt aangegeven in de bestreden beslissing, niet van die aard dat verzoeker hiermee de beoordeling die reeds geschiedde in het kader van zijn voorgaande, tweede verzoek, om internationale bescherming, in een ander daglicht kan plaatsen. Verzoeker laat de voormelde motieven voor het overige geheel onverlet. Derhalve blijven deze onverminderd overeind.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.7. Gezien het voorgaande volstaat om te besluiten dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn en dat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voorlegt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, kan de bewering dat verweerder nader onderzoek zou moeten voeren en verzoeker minstens zou dienen te horen verder niet worden aangenomen. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker in dit kader

geenszins preciseert of aantoont welke elementen er nog bijkomend of nader zouden dienen te worden onderzocht. Verzoeker duidt in dit kader evenmin waarover hij dan wel opnieuw, bijkomend of nader zou dienen te worden gehoord. Evenmin geeft hij concreet aan wat hij tijdens zulk eventueel nieuw onderhoud dan wel zou kunnen of willen toevoegen of uiteenzetten. Ook toont verzoeker niet aan dat, waar of hoe zulks van invloed zou kunnen zijn op de beoordeling van zijn heden voorliggende verzoek. Daarenboven had verzoeker de kans om ter zake middels het voorliggende verzoekschrift de nodige bijkomende informatie en toelichting te verstrekken.

3.8. Gelet op de hoger gedane vaststellingen, beroept verzoeker zich te dezen verder niet op dienstige wijze op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont het voormelde in acht genomen immers niet aan dat hij vroeger reeds vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade.

3.9. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT